

Μετά τη σύγκρουση της Τετάρτης και το κλίμα ενότιας της Πέμπτης

τα σενάρια για την «επόμενη ημέρα» δίνουν και παίρνουν.

Αύριο αναμένονται οι πρώτες αντιδράσεις...

Κινήσεις κορυφαίων στη σκακιέρα του ΠΑΣΟΚ

ΡΕΠΟΡΤΑΖ:
ΓΩΡΓΟΣ ΧΡ. ΠΑΠΑΧΡΗΣΤΟΣ

Σήμερα είναι Σάββατο και αύριο είναι Κυριακή. Η πρώτη Κυριακή μετά τη συνεδρίαση του Εκτελεστικού Γραφείου, στην οποία ο Πρωθυπουργός Κ. Σημίτης εξήγησε ότι τίποτα το κακό δεν σκέπτεται για όσους τον αμφισβητούν, τίποτα δεν μεθοδεύει, καμιά κακιά σκέψη δεν ταράζει την ηρεμία του. Αυτά την Πέμπτη. Γιατί σήμερα, από το πρωί κιόλας, έχει διαφέρει η ατμόσφαιρα των στελεχών του ΠΑΣΟΚ. Για έναν λόγο που ο πολύς κόσμος ούτε υποψιάζεται: η Κυριακή είναι η ημέρα κατά την οποία - κατά παράδοση - τα κορυφαία στελέχη δίνουν μέσα από συνεντεύξεις το στίγμα των περαιτέρω κινήσεών τους.

Για τις αυριανές συνεντεύξεις υπάρχει ένας επρόσθετος λόγος ενδιαφέροντος: θα συνηθιστούν το κλίμα ενότιας που προέκυψε στη συνεδρίαση της Πέμπτης; Ή θα νικούνται στη λογική της σύγκρουσης που έβγαλε η συνεδρίαση της προηγούμενης Τετάρτης, τότε που ο Κ. Σημίτης απαίτησε και έλαβε τη συμφωνία όλων για την πρόωπη προσφυγή στο Συνέδριο;

Αναμονή

Οι πληροφορίες θέλουν τα κορυφαία στελέχη να τηρούν μια στάση αναμονής, που ουσιαστικά συνηθίζει να επιδεικνύει την περίοδο προετοιμασίας και τη μάχη. Για πολλούς το κλειδί για το θέμα αυτό το κρατάει στα χέρια του αποκλειστικά ο Πρωθυπουργός. Οι έντονες παρασκηνιακές διαβουλεύσεις που προηγήθηκαν της ομιλίας του στο Ε. Γ. της Πέμπτης, φαίνεται ότι δεν είχαν μόνο περιστασιακά αποτελέσματα, αλλά και μακροπρόθεσμα. Ουσιαστικά ο κ. Σημίτης, εμφανιζόμενος ενωτικός, υπέρμαχος της κοινής πορείας και αποδεχόμενος την πολυφωνία και το δικαίωμα στη διαφορετικότητα των απόψεων, δεσμεύθηκε για τον χαρακτήρα που θα έχει το δό Συνέδριο του κόμματος. Είναι αυτό που έχει προκαλέσει τις επικρίσεις των υποστηρικτών του, πολλοί από τους οποίους ήταν υπέρ της ρήξης και της σκληρής γραμμής. Είναι κοινό μυστικό πως η τρέλα που υποστηρικτών του κ. Σημίτη στην κυβέρνηση, ήτοι οι Ν. Χριστοδουλάκης, Τ. Γιαννίτσας, Χρ. Βερέλης ήταν (και είναι) υπέρ του «εκαθαρισμού των λογαριασμών» με τους «καπνάνους», ενώ ένα βήμα πίσω, αλλά στην ίδια λογική είναι και οι Μιχ. Χρυσόχοιδης και Γ. Πασχάλης. Διχασμένοι εμφανίζονται οι υφυπουργοί Χρ. Πρωτόπαπας, Γ. Δρυς, Γ. Φλωρίδης, Χρ. Πάχτας, Γ. Ζαφειρόπουλος, Δ. Θάνος. Υπέρ της ρήξης είναι και ορισμένοι συνεργάτες του Πρωθυπουργού όπως ο Ν. Θέμελης και ο Γ. Πανταγιάς, σε αντίθεση με τους Δημ. Ρέπκα, Σ. Κοσσιδάκη και τον Τηλ. Χυτήρη, που τάχθηκαν εξίσως υπέρ της συνεννόησης.

Ότι ο κ. Σημίτης έκανε αυτήν τη θεαματική μεταστροφή, δεν μπορεί κατά κανένα τρόπο να θεωρηθεί ως νίκη της συναινετικής πορείας και ήττα των λεγόμενων σκληρών. Όπως εξήγησε ένα στελέχος της εσωκομματικής αντιπολίτευσης, «πρώτον, γιατί ακόμη και σήμερα υπάκουον πολλοί που αμφισβητούν τις τελικές προθέσεις του κ. Σημίτη. Δεύτερον, γιατί το τοπίο είναι ακόμη θολό. Τρίτον, εκ του αποτελέσματος θα κριθεί αν

Βάσω Παπανδρέου. Ο κ. Σημίτης συναντήθηκε χθες μαζί της για την ανασύσταση του εκσυγχρονιστικού μπλοκ

Θεόδ. Πάγκαλος. Πολύ προσεκτικός τελευταία στις δημόσιες τοποθετήσεις του, αποτελεί ένα μικρό αίνιγμα για το επόμενο διάστημα

Γ.Α. Παπανδρέου. Το όνομά του αναφέρθηκε για διάδοχο του κ. Σημίτη, αλλά ο υπουργός Εξωτερικών ξέρι να περιμένει

Κώστας Λαλιώτης. Η ηρεμία στο ΠΑΣΟΚ είναι «σημαία» του, παρ' όλο που ήταν υπέρ ενός σαρωτικού ανασχηματισμού

πρόγνωση ποτείνει στο «όλα μαζί» και την κοινή πορεία και σύνθεση». Γιατί η εσωκομματική αντιπολίτευση είναι δύσαστη; Διάτα, πολύ απλά, φοβούνται ότι «στους τρεις μήνες που απομένουν έως το Συνέδριο, ο κ. Σημίτης μπορεί να μεταστραφεί πάλι». Αντίθετα, φαίνεται πως έπαιξε πολύ μεγάλο ρόλο η εκτίμηση πολλών παραγόντων, ότι η κοινωνία καθόλου δεν ενδιαφέρεται για τις εσωκομματικές έριδες. Αλλά την ενδιαφέρει να υπάρξουν λύσεις στα μεγάλα προβλήματα που αντιμετωπίζει.

Ανεξάρτητα από αυτά πάντως, η άποψη πολλών είναι ότι ο κ. Σημίτης ουσιαστικά περιμένει από την έκβαση των εσωκομματικών διαδικασιών να δει πώς θα πάει τα πράγματα.

Οι σχέσεις

Αν η πλειοψηφία, η μεγάλη πλειοψηφία, του ανήκει, είναι βέβαιον ότι στο Συνέδριο θα επιχηρήσει με θεαματικό τρόπο «να σαρώσει», ώστε

πρώτες, αλλά όχι οι μόνες. Ακολούθησαν και άλλες και θα ακολουθήσουν περισσότερες. Αλλά από ένα πρώτο συμπέρασμα, ύστερα από τις συναντήσεις αυτές, μπορεί να εξαχθεί.

• Πρώτον, δεν τίθεται, προς το παρόν, θέμα δεύτερης υποψηφιότητας. Ουδείς φαίνεται διατεθειμένος να το κάνει, για χιλίους και έναν λόγους. Κάποια στιγμή ακούστηκε ότι ορισμένοι προκρίνουν για τη θέση του διαδόχου του κ. Σημίτη τον Γιώργο Παπανδρέου. Ο ίδιος το διαφεύδει, δηλώνει πως θα στηρίζει τον Κώστα Σημίτη, και εδώ που τα λέμε, γιατί να πράξει διαφορετικά; Αν ο Κ. Σημίτης βγει τραυματισμένος από το Συνέδριο και αποφασίσει να παραιτηθεί, τότε ο Γ. Παπανδρέου θα αλλάξει σχέδια. Αλλά τώρα, όχι.

• Δεύτερον, ο Θεόδωρος Πάγκαλος, ο οποίος θα μπορούσε να είναι μια δεύτερη υποψηφιότητα κόντρα στον Κ. Σημίτη, ζηγιάζει πολύ τα πράγματα αυτό το διάστημα. Δεν θέλει να εκτεθεί, είναι πολύ προσεκτικός στις δημόσιες τοποθετήσεις του και στο Ε. Γ. ήταν ένα και δύο βήματα πιο πίσω από πολλούς άλλους. Θεωρητικά θα μπορούσε να ήταν υποψήφιος, αν έφτανε πως υπάρχει ένα ισχυρό ρεύμα αμφισβήτησης μεταξύ των συνέδρων, με στόχο να εκφράσει τη δυσαρέσκεία τους στο πρόσωπο του Κ. Σημίτη.

• Τρίτον, γίνονται έντονες διεργασίες για την ανασύσταση του εκσυγχρονιστικού μπλοκ. Ο Κ. Σημίτης συναντήθηκε χθες με τη Β. Παπανδρέου για το θέμα αυτό, είχε μια τηλεφωνική επαφή με τον Κ. Λαλιώτη και θα ακολουθήσει και συνάντηση μαζί του. Με δεδομένο ότι και ο Γ. Παπανδρέου, όπως και οι Αλ. Παλαδόπουλος, Ευάγγ. Βενιζέλος, Κ. Σκανδαλάκης, Απ. Κακλαμάνης, είναι ήδη μαζί του (για διαφορετικούς λόγους ο καθένας) «στα λόγια» το μπλοκ είναι και πάλι εν ζωή. Αλλά, όπως είχε ένας εκ των προαναφερθέντων, «τίποτα δεν είναι όπως πρώτα, τίποτα δεν είναι όπως παλιά».

Ο Άκης

• Τέτατον, ο Άκης Τσοχατζόπουλος δεν έχει αποκαταστεί τι θα κάνει. Αν θα είναι υποψήφιος ή όχι. Η γνώμη πολλών είναι ότι και αυτός τηρεί στάση αναμονής. Την τελική του θέση θα την καθορίσει, υποστηρίζουν, η έκβαση των εσωκομματικών διαδικασιών για την ανάδειξη των συνέδρων. Και είναι θεμιτό. Πάντως, ο ίδιος κάνει ότι μπορεί για να αυξήσει τα ερείσματά του, με συνεχείς περιουσίες στην επαρχία.

• Πέμπτον, δύο σημαντικοί πόλοι στην εσωκομματική σκακιέρα είναι, ως γνωστόν, ο Κ. Λαλιώτης και η Β. Παπανδρέου. Και οι δύο δείχνουν να μην εννοούν καμιά αναταραχή στο κόμμα (ο Κ. Λαλιώτης μάλιστα ήταν της άποψης να γίνει ένας σαρωτικός ανασχηματισμός και όχι Συνέδριο, έως την τελευταία στιγμή) και να αποκατασταθεί όσο πιο γρήγορα γίνεται η ηρεμία. Παρ' όλο που έχουν προσωπικές φιλοδοξίες, θεωρούν πως δεν είναι η ώρα τώρα για αλλαγή ηγεσίας. Και προφανώς θα στοιχηθούν πίσω από τον Κ. Σημίτη. Υπάρχει τίποτα άλλο; Φυσικά. Ο αστάθμιστος παράγοντας. Το «κλίμα» που θα ανατρέψει τα σενάρια. Μια γκάφα σε κυβερνητικό επίπεδο, μια λάθος απόφαση, μια παραουκρινόμενη κίνηση, μπορεί να διαλύσουν τις στρατηγικές και να φέρουν τα πάντα κάτω. Γι' αυτό δεν είναι λίγο εκείνοι που λένε «καλύτερα να γινόταν αύριο το Συνέδριο». Τρεις μήνες είναι ένα μεγάλο διάστημα, πάρα πολύ μεγάλο...

να έχει λυμένα χέρια στον ανασχηματισμό των επόμενων ημερών. Αν οι σχέσεις πλειοψηφίας με αντιπολίτευση είναι δριμυτές, δεν είναι τρέλος να επιχειρήσει από τώρα λύσεις που θα στελεώσουν κόσμο στους «απέναντι».

Αυτά όμως είναι υποθέσεις εργασίας, σενάρια δηλαδή τα οποία εξεζητούνται και είναι βέβαιον ότι θα επεξεργαστούν κολλά έως το Συνέδριο οι συνεργάτες του Πρωθυπουργού, και το στενό επιτελείο υπό τον Μιχάλη Νεονάκη, που συγκροτάται. Εκείνο που έχει σημασία είναι τι θα πράξουν τα κορυφαία στελέχη. Είναι γνωστό πλέον πως με την κίνηση των διαδικασιών για το Συνέδριο άρχισαν ένας γύρος επαφών όλων των κορυφαίων στελεχών, καθώς και πρωτοκλασάτων υποψηφίων της κυβέρνησης. Η συνάντηση Άκη Τσοχατζόπουλου - Γιώργου Παπανδρέου, και εν συνεχεία η συνάντηση Α. Τσοχατζόπουλου - Ε. Βενιζέλου, καθώς και δύο, μυστικές, συναντήσεις Βάσως Παπανδρέου - Κώστα Λαλιώτη, ήταν οι